

הפענים: פת"ם

תחילת החודש עד אמצע החודש ועד סופו.

מי שהתקשה להבין, אני חוזר: כאשר האינפלציה היא של יותר מ-20% לחודש, כדאי יותר להפסיד עמלה של 1.5% ולהישאר צמודים לדולר, מאשר להיות צמודים לריבית שנותנים הבנקים על פקדונות בשקלים: פק"ם ותפ"ס.

ועוד משהו. ככל שהאינפלציה ממחרת, ואת זה היא עושה עכשיו, מרוויחים הבנקים יותר על ריבית העו"ש שהם מוכנים לשלם לכם. ובכן, אל תשאירו כסף בעו"ש (מעט מותר ורצוי), אל תשאירו כסף בפק"ם (גם זה כדאי ביותר לבנקים, הרכה פחות לכם). נצלו את הפת"ם, לשבועיים ומעלה.

בתקופה הקרובה — הדולר ישיג את המדר בכל פרק זמן. אין ברירה, צריך לייקר אותה, כדי שיהיה יקר יותר ויש תמשו בו פחות. זו על רגל אחת מדיניות הממשלה.

כן. עוד משהו. מי שחושש לפגיעה בפת"ם, אין ברירה, בינתיים, הרעיון המקורי ביותר שהציעו אלה שענים צרה בפת"מנו, היא, לאסור על השכונות פת"ם חרשים ועל הגדלת הקיימים. כשנגיע לשלב זה, נמצא אפשרויות אחרות.

עוד משהו: עדיין לא סר חינו של הדולר הירוק, בניגוד לשטר הירוק בן אלף השקלים. מוזמנת להם פגישה בצומת האלף בעוד חודשיים בערך, ואז הדולר לוקח אותו כסיכוב בקלות.

איך עובדים את החודש, שאל אחד ממכריי, ורווקא אותי. אין פשוט מזה, אמרתי לו, עושים מה שהחבר הטוב שלך עושה, מרוויח מספיק כדי לגמור את החודש, בעיקר כשהמשכורת שלו צמודה לדולר. לא, כרצינות, שלי צמודה לשקלים ולתוספת הרוק, הוא אומר. בעיה.

ראשית חוכמה, העצות שנתתי לכם לפני כמה חודשים, היו טובות לזמנן. אינפלציה של עד 15% לחודש, ואני מדבר על מקבלי-שכר, או בעלי הכנסה חודשית קבועה, צמודה למדר. פחות או יותר. אין ברירה: המכשירים של פק"ם לשבוע ושבוועיים איבדו מיוקרתם ואפילו כדאי יותר. כך גם לגבי התפ"ס, אלא אם כן יש לכם 10 או אולי מאה מיליון שקלים. עד כאן מה שלא. הנה מה שכן.

במציאות החדשה של אינפלציה של יותר מ-20% לחודש, ואני מתבטא בזהירות, יש ערך רק להיצמדות למה שרואייהחשבון מכנים "ערבים בעלי משמעות יציבה". במילים של יוס'ם: דולארים, מכיוון שאין וגם אסור לסחור בדולארים, יש תחליפי-דולארים. פת"ם. כאילו דולר, שהתכונה היסודית שלו (של הפת"ם) שהוא צמוד חזק לדולר, אבל בשקלים. מכיוון שהבנייה והיצאה לפת"ם עו"ש עולה כאחוז ורבע עד אחוז וחצי מסכום ההשקעה, ואם לוקחים בחשבון את הסיכוי לפיחות, כפי שאומנם קרה בחודש החולף, הופך הפת"ם, בנסיבות הקיימות, להשקעה הטובה ביותר לצורך שמירת כוחהקניה של המשכורת של

הרוסקוס

(המשך מעמוד 37)

זה יהיה אדם ידידותי, טוב-לב ואידי-אליסט. יעשה כל דבר למען כולם, אך ישרא מרוחק. בן-הזוג לנישואין חייב לתת לו חופש. מצביירווח קפריזיים הופכים את זה שיש לו נוס בבל, לאדם קצת מוזר ובלתי מובן לסיביבה.

ונוס בדגים

במקום זה נוח לוונס — כשהיא במזל טלה. כען היא נשלטת על-ידי כוכב מרס וכל העדינות של הדה הולכת לאיבוד. ונוס כוז משפיעה על האהובות שלה במהירות ולא יהיה מסוגל להסתיר את רגשותיו. הוא מתאהב במהירות ובלהט, ומתוך צורך אינטימי חזק, הצורך לשפך את התשוקות והרגשות מייד. בו במקום, הופך את בעל הונוס לאנוכי ומודע רק לצרכיו הוא. הוא מתיידד בקלות ומוצא-חן בעיני הסביבה.

ונוס בטלה

ונוס אינה במקומה, כשהיא במזל טלה. כאן היא נשלטת על-ידי כוכב מרס וכל העדינות של הדה הולכת לאיבוד. ונוס כוז משפיעה על האהובות שלה במהירות ולא יהיה מסוגל להסתיר את רגשותיו. הוא מתאהב במהירות ובלהט, ומתוך צורך אינטימי חזק, הצורך לשפך את התשוקות והרגשות מייד. בו במקום, הופך את בעל הונוס לאנוכי ומודע רק לצרכיו הוא. הוא מתיידד בקלות ומוצא-חן בעיני הסביבה.

ונוס בשור

ונוס שלטת שור, כפי שהיא שולטת במאזניים, אולם כאן אופיה ארצי יותר. למרות ביכולת האדם לגלות אהבה ותשוקה ביחסיו הרגשיים, הוא רואה את בן-הזוג כרכוש "חונק" אותו מרוב אהבה. רכושנות זו כלפי הפרטנר מובילה לקינאה. לעתים אף מביאה את האהוב עד לידי פרידה מכאובה מהשורף האהוב, שאינו מסוגל לשאת לחץ של כלי-כך. יסודות מעודנים של ונוס בשור משרים הערכה והערצה לאמנויות ובמיוחד למוסיקה. מזון מתוק ועשיר בקלוריות עלול להביא לעודף מישקל ולאיבה הצורה במשך השנים.

ונוס בתאומים

גישתו של האדם לנישואין וליחסים ריגשיים בכלל, נוטה להיות שימחה וללא דאגה יתירה. זה שונוסו בתאומים, יטול על עצמו את החתיבות הנישואין באדישות ובקפירות. קודם כל חושב שהתאהב התאמה אינטלקטואלית עם בן-הזוג ולא פחות חשוב הקשר המיני. האהבה מבוססת באופן מקסימלי ומושך את הלב, אך חוסר יציבות, עונבות וסקרנות למין השני עלול לפגום ביחסים ולהביא לפרידה או גירושין מבן-הזוג.

ונוס בסרטן

מיקום זה של ונוס מסמל רמה ריגשית גבוהה ואת היכולת לבטא אהבה וסימפטיה. האהבה נוטה להיות אימהית והתנהגות שמרגית. היא עלולה להיות עקשנית וחונקת מדי, אם כי במיטבה היא פשוט מנפקת. אדם כזה משמש בן-לווייה אידיאלי לבן-הזוג וילידים. התפרצות הרגשות זקוקה לשליטה שכן עודף רגישות מקשה על חייו של בעל הונוס. הרכושנות החזקה, התלות והקנאה עלולות לפגום באווירה הטובה.

ונוס באריה

ונוס כוז "תדאג" שהאדם ירוגש כמלך, מרומם מכולם, כשיק הטוב ביותר מספק אותו. את האהוב הוא מרומם ומפאר, אך שולט בו בדרך מקסימה ומוטבת את הלב. הוא נאמן, חם ואוהב, אולם בזבזן ומפריז בכל מה שקשור לצרכיו של השותף. לעתים זה מביא להתרופפות כלכלית. הוא אוהב בגדים יקרים, אבנים טובות, זהב וממחה את הנאות החיים עד תומן. הילדים גורמים לאושר וכן עיסוק אמנותי ימשש כפיצוי על הפקלסטרופוביה הנגרמת מיחסים מישי-פחתיים הדוקים.

ונוס בבחולה

מי שונוסו בסימן זה, חייב להכיר את המיגרעות הנובעות מהמצב הזה. יסודות ביקורתיים ואנליטיים של מזל בחולה מופנים כלפי בן-הזוג, וזה עלול לפגום המורות ביחסים הריגשיים ולמנוע את פרי-חתה של האהבה. תכונות נעדרות חשיבות לא תסבול אדם שאינו חליל השלמות והטהרה. מה עוד, שבעל הונוס שקוע במח-שבות על טוהר, תום וצניעות.

הבורסה לצוד פילים ולהתעשר

הדבר היחיד שעדיין חופשי במדינה הן המנ"י ות החופשיות. עובדה: הן חופשיות ליפול, והן הנה עושים את זה. כמה מילים למי שעוד מתעניין בנעשה בבורסה, אם מתוך עניין, אם מתוך הרגל ואולי תם ככה.

התאוששות בבורסה בחודשים הקרובים — לא תהיה, אם תרשו לי בשערי המניות החופשיות, כל אותן מניות שאביהן החוקי אינה ממשלת ישראל או ייצאת חלציה, שאימצד מניות בנקאיות והסבה אותן לאיג'רות-החוב דולאריית. שערי המניות החופשיות ימשיכו ליפול. אין להם ברירה. אין להן קונים, מוכרים רווקא יהיו.

שני ימי-כיפורים בשבוע

יציאתן של שני ימי-כיפורים יקרה משהו יוצא-דופן בכלכלת ישראל, יחשוב שנית, חוץ משליפה מהירה מהמתן לא יכול לקרות כלום. הנה מצב העניינים לאשורו: יצחק שמיר כבר שבויעים בחו"ל. שימקון פרס כבר יצא במוצאי יום-כיפורים. כן, גם הוא לארצות-הברית, ושהה שם כשבויעים. ויש עוד משהו שנסע בתחילת השבוע לארצות-הברית: ישראל קיסר, מזכ"ל ההסתדרות. מי נשאר? יצחק מודעי. הוא יכול

שרון אתמול: שקל, היום: חצי

להחליט. גר יעקובי נשאר לשמור עליו, גם הוא יכול להחליט. על שניהם שומר דויד לוי. הוא לא מחליט. הוא גם מונע מאחרים לבצע, בעיקר מה שלא נראה לו.

במצב עניינים זה מי יחליט וגם יבצע? המנ"י שלה, שראשיה בחו"ל? נשאר רק אחד, אריק שרון. בינתיים הוא עסוק בלהסביר לתעשיינים למה לא יפה להעלות מחירים ללא בסיס, ולמה כדאי לנו בלדוק מחירים שנחטו לא יודעים איך לברוק, בעיקר כאשר השקל של אתמול שווה אצל כמה יצרנים חצי שקל של היום.

עכשיו — תהיה לנו אתחנתה של שבויעים, "עד שיחזור" ועד אז נמשיך להיות בערפל אי-הוודאות של אינפלציה וגזירות שעור יבוא, ולסיום. פגש אותי משהו שהעלה רעיון, וכך אמר: "ממשלת ישראל צריכה להודיע על שני ימי-כיפורים בשבוע. כך תתפרנה הבעיות הכל-כליות של ישראל". תחשבו על זה: נאכל פחות, פחות סובסידיות למוזן, ניסע פחות, פחות סובסידיות לזן ואגד ולבנוי. נגוה יותר, פחות אישפוזים, שהרי גם תאונות-דרכים תהיינה פחות, בקיצור, יש לחזור בתשובה פעמיים

לאכול שוקולד

זה עוד לא הסוף, אפילו לא האמצע, רק ההתחלה. יש כל הסיכויים שהמדר יעלה, ועוד איך, בזינוק מסחרר, כשהוא צובר תאוצה. האינפלציה עלולה להגיע ל-85% בחודש.

כל רואייהחשבון ומנהליהחשבונות יצאו אז לחופשה מאורגנת במחאה על האינפלציה. גם החשב הכללי באוצר, הוא כבר לא יידע את המענק האחרון לרשת הכוללים של אגודת ישראל כסך מיליארד שקלים, זה הרבה, או שנתתאם להסכם הקואליציוני, של האגודה עם הליכוד, שנעשה בלי ידיעת הליברלים, הוא חייב לצרף גם הפרשיהצמדה, אך לא יידע לאיזה מדר.

בינתיים אני קורא בעיתון שמישהו בתל-אביב קונים, או ליתר דיוק, רוכשים, מדי יום ישי, ארבע חפיפות שוקולד שווייצרי כמחיר של 26 אלף שקל, כל הארבע. בעוד כמה שבועות יצטרכו לשלם עבור כל חפיסה, מה שישלמו אתמול עבור ארבע.

ומכאן אנתנו מגיעים לשלב הבלתי-אפשרי, שההגיגין שבו אומר: אם אני יכול להשקיע היום בשוקולד שווייצרי שיעלה בעוד שבועיים או אולי שלושה, פי ארבע, כדאי להשקיע. טעות. לא יהיה מי שישלם, ואו לצערם של בעלי השוקולד, ייאלצו לאכול אותו, ולמסגר את העטיפה, לזכר ימים טובים.

בשבוע. מועדים לשימחה וגשרים נעימים בחגים שיבואו.

זוג סקטים וכורסת-עור

ההמצאה האחרונה בשטח התעופה, שתעניין אתכם, אני מקווה, הוא הפאראפליין. בתרגום חופשי, משהו מעין מטוס מוצנח. ואכן, הוא כזה. מה דעתכם על מטוס מקופל שאפשר להכניס אותו לתוך תא-המיטען של המכונת. טוב, או מה? הנה כמה פרטים, כולל המחיר.

כל המטוס בנוי ממיסגרת של ארבעה מוטות, ארבעה גלגלים, מושב אחד לטייס, ושני מנועים קטנים מאחורי המושב, המניעים רוטור או פרופלור. ומה שהכי חשוב שהדבר הזה, שנראה כמו זוג סקטים גדולים מבוררים לכורסת-עור, עף ומתעופף, בעזרת שני מנועים ובעיקר על-ידי מצנח-דריאה מרובע, המייצב אותו באוויר. כאשר קורה משהו למנוע, למשל, והוא חדל לפעול, לא עלינו, תופס את מקומו המנוע השני, ואם וכאשר מפסיק גם המנוע השני לפעול, נניח מחוסר דלק, גם אז אין בעיות: המצנח נכנס לפי עולה ומאפשר דריה קלה אל הקרקע המוצקה. מוט ההיגוי, ויש כזה, אחראי למהירות הטיסה, עד 40 קילומטר לשעה מכסימום, ומכוון גם לגובה, לזמן תוך שעה אחת להטיס את המעופף לצערי אין לי עדיין פרטים על מישקלו של מטוס-מוצנח זה, אבל לעומת זה המחיר, מקופל, לא מפורק, כולל מישלות, הוא 3995 דולר.

אפשר לשלוח אותו ארצה בתור מיטען ללא ליווי, או יותר טוב, ללוות אותו ולשלם עבור מישקל-יתר (כדאי).

אבל, מי שבאמת רוצה בצעצוע התעופתי החדש, טוב יעשה, אם תחילה יסע לארצות-הברית, ללמד תוך שעה אחת להטיס את המעופף החדש — אין צורך ברישיון! — יעופף מעט שם, ואולי אפילו ירכוש בהודמנות חגיגית זו מכונת אמריקאית ישנה, שתשמש לו, או ליתר דיוק, תא המטען שלה ישמש, לאחסון המטוס-מיצנח.